

Com sobreviure sense la targeta sanitària

Adults o menors amb patologies diverses topen amb la impossibilitat d'accedir al centre d'assistència primària de Ripoll en no estar empadronats

Grays Dayana Prada amb el seu fill Johan Sebastian

Tampoc no es pot empadronar ni anar al metge Liscandrys Olivares, una adolescent veneçolana que combat el mal de queixal amb oracions, infusions i antiinflamatoris autoreceptats. «Estem desesperats: al CAP ens diuen que fins que no tinguem el padró no ens atendran... Un dia tindrem un ensurt, jo pateixo per la salut dels meus fills», explica la seva mare, Nazareth Rebolledo, amb els ulls vidriosos. Va ser fa tres setmanes. A les quatre del matí, els crits de

dolor de Liscandrys, de 15 anys, van despertar tota la família. Aquesta família veneçolana viu en unes golfes prestades per un veí, sense dutxa, sense aigua calenta i sense cèdula d'habitabilitat. El pare està empadronat a Barcelona. La mare va aconseguir empadronar-se a Ripoll perquè ho va fer abans que Orriols prengués el comandament del consistori. Però els nens, que van arribar al desembre, s'han quedat sense accés a l'empadronament, segons les noves normes que ha imposat l'alcalde d'extrema dreta. A la nena li fa mal un queixal. «Sovint crida, diu que no pot més», explica la mare. Però quan la família va al CAP perquè l'atenguin, els diuen que ja poden tornar per on han vingut. Els menors no estan empadronats, per això no els permeten tramitar la targeta sanitària ni anar al metge de forma gratuïta. «Des de llavors, el que fem és pregar junts, abraçar-nos, li donem te, busquem remeis per internet i si en tenim, li donem paracetamol», explica Nazareth. La dona no segueix cap pauta, ni sap ben bé què té la nena. Però sovint pateix punxades de dolor. La història es repeteix amb l'altre fill, Arnaldo, de 12 anys. «Fa dies que té febre, està marejat, ha perdut el sentit del gust... Què fem?», es pregunta Nazareth. Cada cop que van al CAP topen amb la mateixa barrera. «Ens diuen que fins que no tinguem el padró no hi podem anar. És molt frustrant perquè la salut dels teus fills és la primera cosa, i veure que no els pots donar res...», lamenta aquesta mare, a punt de plorar. El cas no és l'únic. Mustafa i el seu fill Karim van arribar a Ripoll fa 10 mesos des de Melilla perquè els van contractar en una fàbrica del poble. Treballen diàriament en torns de vuit hores. El pare va demanar empadronar-se el 8 de novembre passat, aportant el contracte de lloguer. Però continuen esperant la resolució de l'alcalde. «Ens vam adonar que sense el padró no el veuria cap metge», explica el fill. Fa mesos que el pare arrossega dolor a l'espatlla esquerra i a la zona lumbar. «Del 0 al 10 em fa un mal de 10: algun dia he caigut a terra del dolor, no puc aguantar. No puc dormir més de dues hores seguides pels dolors que tinc», explica l'home. «Es pren els paracetamols com caramels», afegeix el fill, que està preocupat. Grays Dayana Prada va optar per automedicar amb paracetamol el seu fill Jacobo, de sis anys, que té bronquitis des de fa unes quantes setmanes. Aquesta família colombiana, arribada a Ripoll a finals d'agost, encara no s'ha aconseguit empadronar. L'exclusió sanitària també afecta el seu fill gran, Johan Sebastián, de 13 anys. «A ell li encanta jugar a futbol, i va anar a preguntar si podia jugar aquí», segueix la mare. «No tinc targeta sanitària ni les vacunes en regla, i em van dir que sense això no em poden fer la fitxa», lamenta capcot el noi.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2024/01/23/com-sobreviure-sense-targeta-sanitaria-97233412.html>